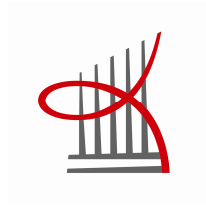

JATKOYHTEYS

Helena Pokkinen

Opinnäytetyö
Toukokuu 2011
Kuvataiteen koulutusohjelma
Tampereen ammattikorkeakoulu

JATKOYHTEYS

Helena Pokkinen

Opinnäytetyö
Toukokuu 2011
Kuvataiteen koulutusohjelma
Tampereen ammattikorkeakoulu

JATKOYHTEYS

Galleria Ronga 14.-26.5.2011

Kuvaan näyttelylläni todellisuutemme monikerroksisuutta. Ilmaisuni on abstraktia, johon eri materiaalit tuovat konkreettista fyysisyyttä. Maailmassa esiintyy eri mittakaavassa toistuvia rakenteita. Maailmaa ymmärtääkseen ja hallitakseen ihminen kehittelee monenlaisia kaavoja, malleja ja teorioita. Luonnossa ja mielessämme on myös ennakoimaton, villi puolensa. Intuitiivisesti ja unitilassa kohtaamme tuntemattomampaa todellisuuttamme.

Näyttelyssäni Galleria Rongassa neljä teosta muodostavat tilan kanssa kokonaisuuden. Teokset ovat kolmiulotteisia ja olen käyttänyt niissä läheltä löytämiäni materiaaleja, mutta ne vievät ajatuksia myös kauemmaksi, ajatuksellisesti tai paikallisesti.

Näyttelyni käsittelee monia samoja ajatuksia, kuin tutkielmani: *LUVUT, Taiteen käsittämisen ja maailman ymmärtämisen yhteinen tekijä.*

CONNECTION

Gallery Ronga 14.-26.5.2011

My intention in this exhibition is to describe our multidimensional reality. Although my expression is abstract, I have used several concrete materials in these works.

We have many different models, formulas and theories to help us understand the world. But our mind and nature also have an unpredictable and wild aspect, and we encounter more unfamiliar realities intuitively.

In my exhibition in Gallery Ronga the works create space in harmony with the gallery. These works are three-dimensional and I have utilised materials that are found close at hand, but which might inspire thoughts of a place or time that is farther away.

My exhibition deals with many same thoughts as my treatise: *NUMBERS, The common element for understanding world and get the hang of art.*

TEOKSISTA näyttelyssä *Jatkoyhteys*

Nuorena menin usein metsään omaan rauhaani. En niinkään taivaltanut siellä, vaan asettauduin paikalleni suojaiseen paikkaan, muilta näkymättömiin. Aivan hiljaa, paikallani aistin luontoa, metsää joka solullani. Annoin itseni sulautua, niin että mahdollisimman vähän erotin omia fyysisiä rajojani. Sama kokeminen on vuosien myötä tullut yhä vain enemmän osaksi itseäni laajemmin elämän kokemisessa. Taiteeni syntyy tästä samasta maaperästä. Ajatus kaiken olevaisen yhteydestä on taiteeni kantava voima.

Miellän taiteen tekemisen hyvin fyysisenä tapahtumana, enkä tarkoita vain sitä konkreettista työtä, mitä käsilläni teen, vaan myös, että visuaalinen muoto tulee jostakin syvemmältä ruumiistani. Niihin ensikuviin, jotka siirrän nopeasti kynällä paperille muistiin, liittyy usein voimakas magneettinen kokemus.

Halusin löytää keinoja jollakin tapaa suoremmin välittää kokemuksiani elämän ihmettelystä. Intuitiivisen ajattelun rinnalla itselleni luontaista on myös hyvin analyyttinen pohdinta. Koska ilmaisuni on abstraktia ja symbolistista, niin halusin käyttää konkreettisesti lähestyttävämpänä elementtinä materiaaleja, joita voidaan tunnistaa ja liittää ympärillämme näkyvään elämään. Ajattelen, että niiden kautta voisi lähestyä tunnelmia ja tunteita.

Olomuodot teoksessa säkkikangas edustaa elollisuutta. Se on kasvikunnasta peräisin ja monen ihmisen käsissä muokkautunut. Teosta valmistessaani

sen paino ja koko sylissäni eli kuin jokin iso liskoeläin. Yhdistin teoksessa villin olemuksen perusmuotoon. Kolmioon liitetään monia merkityksiä.

Tajunnan tila teoksen lähtökohta on nautinto, mitä vanhojen tapettien repiminen ja ison seinäpinnan käsittely on jättänyt muistiini. Olin tehnyt joitakin kokeiluja liimaamalla paperikerroksia päällekkäin ja työstämällä niitä paljastaen kohtia kerroksittain pohjaa kohti. Taisi kerran bussimatalla juolahtaa mieleeni mainostaulujen mahdollisuus. Lopulta vanhat mainoslevyt yhdistyivät luonnokseeni, jossa on eri suuntiin taipuva tilailluusio. Ajattelen että teos ehdottaa mahdollisuuksia näkyvään ja näkymättömään maailmaan.

Valon kyynel ja **Pimeän sylissä** teokset ovat syntyneet rinnakkain. Muodot ovat tyyppillisesti silmänräpäyksessä tajuntaani nousseet. Oli myös alusta asti selvää, että ne ovat valoa ja pimeyttä. Valo maalaa maiseman silmiä hiveleväksi. Onni tiivistyy kyyneleiksi. Jos suru kuolee, kuolee myös ilo. Kaikki neste riittävän hitaasti höyrystettynä muuttuu kiteiksi. Kun ajatus tiivistyy, sanomme sen kristallisoituneen. Kun *Valon kyynel* oli lähes valmis, muistin vanhan vesiväriyöni linnun silmän. Pimeässä liikkuminen pelottaa. Itsessä pelottaa myös pimeän puolen kohtaaminen. Omalla matkallani unieläimenä susi tuli ohjaamaan kulkuani: yhdeltä polulta piti kääntyä takaisinpäin. Löytäessään yhteytensä tiedostamattomaan puoleensa ei lopulta ole mitään hätää. *Pimeän sylissä* teoksessa turkis edustaa eläimellistä puolta, ja vähän pelottavana teos kysyy: mikä uhkaa, mitä pelkää?

OLOMUODOT *Stages of*, 2011

Luontokappaleista voimme tarkastella silmin näkyviä ominaisuuksia, mutta tunnemme myös niiden kemiallisia ja fysikaalisia ominaisuuksia. Ihminen on oivaltanut teorioita ja kaavoja, joiden avulla ymmärrämme olomuotoja planeetallamme ja muuallakin avaruudessa.

Vaikka luonnossa toteutuu järjestyksellisyyttä, niin siihen kuuluu myös kaaos. Villi luonto on hallitsematonta, mutta myös kiehtovaa. Meissä itsessämmekin on hallittu puolemme ja niin kutsumamme pimeä puoli. Miellämme itsemme fyysisten rajojen mukaan, mutta mitä kaikkea mahdamme olla näkyvien rajojemme ulkopuolella.

Teoksen, nimeltään *Olomuodot*, olen valmistanut käytetyistä kahvisäkeistä. Kolmio on geometrinen perusmuoto. Pythagoralaisten pyhänä pitämä kolmio oli *tetraktys*, joka sisälsi kaikki maailman kuvaamiseen tarvittavat luvut ykkösestä kymmeneen.

Koko: korkeus noin 290 cm, leveys 325 cm,
koko pituus 1120 cm

TAJUNNAN TILA *State of Mind*, 2011

Seison kohdallani ajassa ja paikassa maailmankaikkeudessa, ja katson samanaikaisesti moneen suuntaan. Katson eteeni ulospäin ja näen katujen vilinän ja kaiken arkipäiväisen elämän touhun. Näen arvaamattomana rönsyilevän villin luonnon. Katson ylöspäin päälakeni kautta ja näen kiehtovia merkkejä, malleja, kaavioita maailmaa kuvaamassa. Katson alas sisikuntani suuntaan ja näen kokemuksien kavalkadin elämäni kohtaamisista. Katson taakseni takaraivoni kautta ja näen jotakin todellista, mille en löydä suorasaanaista selitystä.

Tässä teoksessa käytän perspektiiviä epätotuudellisesti. Haluan unohtaa totutut rajat. Seinät suojaavat minua viimalta ja katto pitää sateellakin kuivana ja lämpimänä. Ne ovat tarpeelliset siinä muodossaan tällä hetkellä, mutta voisivat olla ylösalaisinkin tai pelkkänä säteilynä. Sanat, jotka lausuit kauan sitten, ovat yhäkin olemassa.

Tähän teokseen olen työstänyt vanhoja mainosvanereita jättämällä papereita kerroksittain näkyviin. Kuviopinnat olen muokannut repimällä ja leikkaamalla. Näiden vapaiden muotojen kontrastina suorat särmät yhdistävät kappaleet kokonaisuudeksi.

Teoksen koko: 225 x 280 cm

VALON KYYNEL *Tear of Light*, 2011

Iloa ei olisi olemassa ilman surua, ja välillä itkemme ilosta. Mitä on valon kyynel? Me näemme valon, mitä on sellainen valo, mitä emme näe. Kiteinen aine syntyy, kun nestemäisessä olomuodossa olevaa ainetta jäähdytetään kiinteäksi aineeksi riittävän hitaasti. Kirjallisesti kiteytä ja kristallisoitua ovat synonyymeja.

Jokaisella alkuaineella on kiteinen rakenne. Ne kiderakenteet, jotka liittyvät atomeihin, voidaan pienentää kuution muotoon. Muotona pallo sopii kuution sisään, samoin kuin neljä muuta Platonin kappaletta.

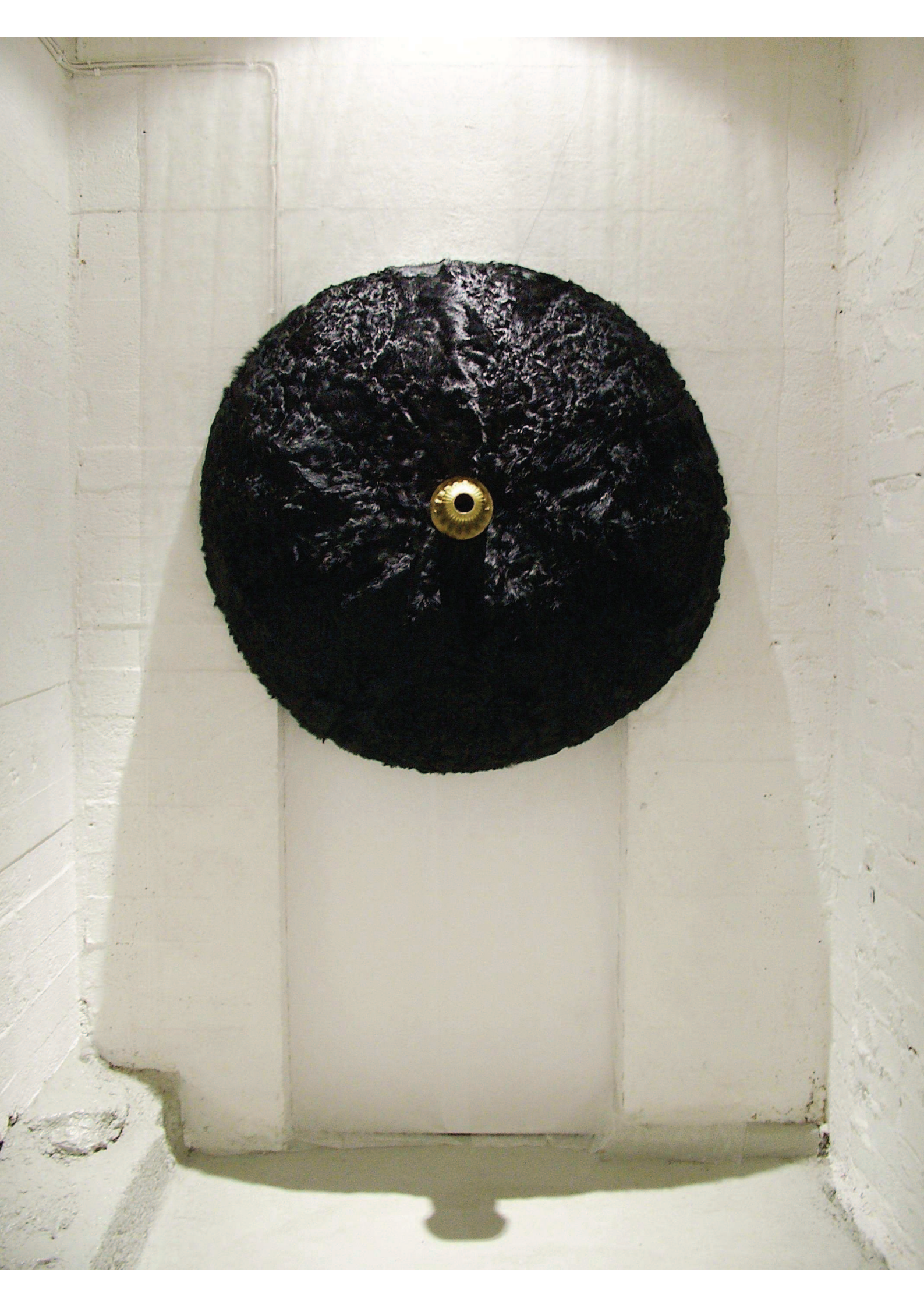
Perusmuodot ovat pelkistetyimpiä muotoja, joiden avulla hahmotamme näkyvää, mutta mielenkiintoista on niiden liittyminen laajemmin elämänilmiöihin ja symboliikkaan.

Tämä teos koostuu kovista ja pehmeistä materiaaleista ja on vaatinut erilaisia työvaiheita. Valmistaessani vanhoista harsovaipoista höyhenille kiinnitysalustaa, hellyys jokaista pikkuvauvaani kohtaan tulvahti mieleeni. Kädet, jotka pyörittelivät vauvan puhtaisiin vaippoihin, asettivat nyt höyhenen kerrallaan ommeltikin alle. Taiteen tekemisessä on koko elämän kirjo hetkessä läsnä.

Teoksen materiaalit: höyhenet, metalli, lasi
Koko: 135 x 135 x 28 cm

PIMEÄN SYLISSÄ *In Embrace of Darkness*, 2011

Pimeän syli ei ole pelottava, vaikka se on lähellä jotakin tuntematonta: rajan, maailman, todellisuuden takaa. Unetkin ovat valaistuja, vaikka katselemme niitä silmät kiinni. Onkohan avaruuden mustissa aukoissa jonkinlaista valoa?

Maailmankaikkeudessa samankaltaiset asiat toistuvat, samat muodot löytyvät toistuvasti yhä lähempää ja lähempää tarkasteltuina. Ajattelukykyä huimaa, kun yrittää käsittää aurinkokuntamme osuutta universumissa. Oma sisin on kuitenkin lähellä, ja sitäkin kautta voi ulottua pitkälle.

Tätä teosta olen valmistanut rinnakkain *Valon kyynel* teoksen kanssa. Käytetyt materiaalit ovat löytyneet kirpputoreilta ja muoto syntynyt kuparilangasta hitsaamalla.

Teoksen materiaalit: turkis, metalli, ledi
Koko: 115 x 115 x 50 cm

